

"Zie wat je hoort"

Zondag 22 december 2019

Thema week 4: Het is al begonnen, zie je het niet?

Vaak is wat ik verlang al enige tijd aan de gang voordat ik het in de gaten heb. Dat zie ik pas achteraf. Had ik het niet eerder kunnen waarnemen? Wellicht, als ik de vaardigheid had gehad om door de buitenkant van de alledaagsheid heen de verborgen binnenkant vol beloften te onderscheiden. Of - in de termen van deze retraite: als ik niet alleen zie wat ik zie, maar ook zie wat ik nog niet zie, maar al wel hóór.

Vorbereiding

De afgelopen weken hebben we gebeden met teksten uit het Oude Testament. We vroegen de profeten of ze ons de vaardigheid konden leren door de soms barre buitenkant de beloftevolle binnenkant te onderscheiden. De komende dagen proberen we die vaardigheid toe te passen op enkele teksten uit het Nieuwe Testament.

Ik begin mijn gebed te vragen wat ik verlang.

Bijbeltekst voor vandaag, zondag 22 december: Matteus 1:18-25

'Toen Jezus' moeder Maria verloofd was met Jozef, bleek zij, voordat ze gingen samenwonen, zwanger van de Heilige Geest.'

Gebedsuggesties bij de bijbeltekst van de dag

Zie wat je hoort. Wat ik zie is dat Maria in verwachting is; niet van haar beoogde man, Jozef. Wat ik hóór is dat zij zwanger is van de Heilige Geest.

- 1 Ik kijk naar Jozef. Hoeveel geloof had hij nodig deze interpretatie van de gebeurtenissen te aanvaarden?
- 2 Ik kijk naar Maria. Wat zij heeft gehoord is: dat zij zwanger is van de Heilige Geest. Wat haar omgeving ziet is dat ze in verwachting is. Hoe zal haar omgeving daar op gereageerd hebben? In hoe veel moeilijkheden zal haar dat gebracht hebben?
- 3 Ik kijk naar mijzelf. Wat heb ik mijn leven, of in de afgelopen gebedsperiode, van de Heer te horen gekregen? Heeft Hij mij - om zo te zeggen - zwanger gemaakt? Maakt mij dat

van binnen anders dan van buiten?

4 Aan het eind van mijn gebed voer ik een gesprekje al naar gelang:

- met Jozef,
- met Jezus' moeder Maria,
- met Jezus,
- met God.

Terugblik op het gebed

Na afloop van de gebedstijd neem ik nog enkele ogenblikken om erop terug te zien. Of liever: ik vraag de Heer of Hij mij in herinnering wil brengen wat er belangrijk was in mijn gebedstijd. Waar ik het gevoelen had dat Hij mij raakte, of juist niet. En wat dat wellicht zou kunnen betekenen.

De terugblik is dus niet een vorm van huiswerk, maar een korte tijd om stil te staan bij de nasmaak van mijn gebed. Juist zoals je na een maaltijd kunt nagenieten (of niet!).

Wat blijft 'hangen'? Welke gevoelens, indrukken, woorden, gedachten vragen als het ware om opgemerkt te worden.

Eventueel maak ik daar een korte aantekening van.